

ogsaa som Følge af, at Ministeren ikke har kunnet skaffe os paalidelige Oplysninger, neppe nok om Bruttoindsejlingen i 1915 og endnu mindre om Nettoindsejlingen i 1915.

Saa talte den højtærede Minister noget imod den Bestemmelse i vort Ændringsforslag, at en Del af Provenuet skal kunne anvendes til Udligning af Flæskeproducenternes Tab ved Maksimalprisen, naar den er lavere end den engelske Markedspris. Den højtærede Minister sagde bl. a., at man kunde ikke gaa ud fra Markedsprisen i en krigsførende Stat. Der kan selvfølgelig i al Almindelighed være noget berettiget i en saadan Udtalelse. Men England er jo vor Hovedaftager af Flæsk; det er til England, vi tidligere har sendt og ogsaa nu sender det meste af vort Flæsk, og der er da ogsaa det at bemærke, at Flæsket delvis er produceret ved Hjælp af Raastoffer, der ogsaa er indkøbte til Krigspriser. Men maa jeg i denne Forbindelse — og det kan ogsaa være et Svar til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) — gøre opmærksom paa, at der jo efter vort Forslag er et meget vidt Spillerum for Skønnet med Hensyn til, hvornaar der skal gives Tilskud til Udligning eller Formindskelse af det Tab, Flæskeproducenterne lider ved Maksimalprisen, og hvor stort dette Tilskud skal være, og efter vort Forslag kan der i alt Fald ikke gives noget til Udligning eller Formindskelse af Tabet, hvis ikke Indenrigsministeren og begge Tings Finansudvalg finder det paakrævet, men jeg kunde godt tænke mig, at det Forhold kunde indtræde, hvor det findes paakrævet, thi Flæskeproduktionen kan jo blive saa meget formindsket ved de nu herskende Forhold, at det af Samfundshensyn kunde findes ret fornødent at formindske det meget store Tab, som Flæskeproducenterne kan komme til at lide ved Maksimalprisen, der er jo allerede tabt mange Millioner derved i Tidsrummet fra Maksimalprisens Indførelse og til Dato. Det er ikke vor Tanke, at Flæskeproducenterne skal have noget refunderet af dette Tab, men hvad vi frygter for, er, at Maksimalprisen kan bidrage til, at Flæskeproduktionen bliver væsentlig indskrænket, hvilket vil være uheldigt i flere Henseender, og det er af den Grund, at vi har fundet det rigtigt, at der bliver Adgang til at kunne give Bidrag til Udligning eller Formindskelse af dette Tab, om det atter skulde blive stort. Vi kan, som jeg vistnok udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, heller

ikke finde det billigt, at Landbrugerne, der jo ikke alle er Rigmænd — tværtimod, der er ikke saa forfærdelig mange af dem blandt Landbrugerne —, alene skal bære disse mange Millioners Tab. Vi synes, det er ret rimeligt, at en Del af det Bidrag, som Skibsarten efter Forslaget skal svare, kan blive brugt til i nogen Maade at udligne dette Tab, naar det, som sagt, af de Faktorer, som skal tage Bestemmelse desangaaende, skønnes, at der er tilstrækkelig vægtige Grunde, som taler derfor. Den højtærede Minister finder det ikke rigtigt, at Finansudvalgene sammen med Indenrigsministeren skal have Bestemmelsesret med Hensyn til Beløbets Anvendelse, han tror, det vil blive alt for kompliceret, og at Apparatet er for vanskeligt at arbejde med. Jeg skal dertil sige, at naar vi har stillet Forslag om, at Finansudvalgene skal tages med ved disse Afgørelser, er det, fordi vi mente, at det var ganske urigtigt, at Lovforslaget lagde denne Myndighed alene i Ministerens Haand. Om man kan finde en anden Institution end Finansudvalgene, som kan være tilstrækkelig fyldestgørende, er et Spørgsmaal, som kan blive undergivet senere Overvejelse, men indtil videre synes jeg, det kan være ganske vel betænkt, at vi har taget Finansudvalgene med her. Det er jo Skik og Brug i disse Tider, at Finansudvalgene atter og atter tages med saavel ved Afgørelser som paa Raad, de skal f. Eks. tages med paa Raad nu, naar Guldprisen skal fastsættes, ganske vist blev det ikke saaledes, som jeg havde ønsket, at de skal have Medbestemmelsesret ved selve Fastsættelsen af Guldprisen, men de skal i alt Fald tages med paa Raad. Finansudvalgene spørges jo baade om det ene og det andet, og det kan aldrig være saaledes, at der skal tages Bestemmelse daglig, der kan kun være Tale om, at det skal ske en Gang imellem for at fastslaa Hovedprincipperne for Fordelingen. Jeg tror derfor ikke, at Apparatet vil blive for stort eller for vidtløftigt, men det er et Spørgsmaal, der kan overvejes ved den senere Forhandling sammen med de øvrige Spørgsmaal, som der heller ikke er Enighed om.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) var meget imod en Særbeskatning, og han og hans Meningsfæller, udtalte han, havde i Udvalget stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at alle skattepligtige Selskaber og Foreninger skulde behandles ens. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg skal ikke nægte,